

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ
ὁ ἐπονομαζόμενος ΣΚΕΝΤΕΡΜΠΕΗΣ.

ΑΛΒΑΝΟΣ ἢ «ΛΛΗΝΑΣ» : : :

ΚΑΤΑΓΩΓΗ

Παπποῦς του ἦταν ὁ **Κων/νος Καστριώτης († 1390)**, ἡγεμόνας τῆς Ἡμαθίας καί τῆς Καστοριάς (ἐξ οὗ καί Καστοριώτης, Καστριώτης) . Υἱός τοῦ Κωνσταντίνου ἦταν ὁ **Ἰωάννης Καστριώτης**, ὁ ἄρχοντας τῆς Κρούγιας (Κρούιας), μέ σύζυγό του τήν Σερβίδα Βοϊσάβα. Ἐφεραν στή ζωή 9 παιδιά : 5 θυγατέρες καί 4 υἱούς, μέ τελευταῖο στήν σειρά **(1404) τόν Γεώργιο Καστριώτη.**

ΑΝΑΤΡΟΦΗ - ΕΞΕΛΙΞΗ

Στά χρόνια τοῦ σουλτάνου **Μουράτ τοῦ Β΄ (1421-1451)** ὑποχρεώνεται ὁ πατέρας του Ἰωάννης γιά νά διατηρήσει τήν αὐθεντία στήν Κρούγια νά παραδώσει ὡς ὀμήρους τούς 4 γιούς του σ' αὐτόν, οἱ ὁποῖοι καί θά ἀνατραφοῦν κατά τίς τουρκικές συνήθειες στήν σουλτανική αὐλή τῆς **Ἀδριανουπόλεως**. Ἐκεῖ, χριστιανοί αὐτοί, **ἐξισλαμίζονται**. Ὁ Μουράτ Β΄ ἐκτιμώντας τά χαρίσματα τοῦ Γεωργίου (ὁμορφιά, εὐρωστία, γενναιοῦτητα) τόν συνεκπαιδεύει μέ τόν διάδοχο τοῦ θρόνου τόν μετέπειτα Μωάμεθ Β΄ τόν Πορθητή τῆς Κων/πόλεως. Ὁ Σουλτάνος θαυμάζοντας τήν παλληκαριά του προσέδωσε τήν τουρκική ὀνομασία «Ἴσκεντέρ μπέη» (**Σκεντέρμπεη**), πού **στά ἑλληνικά σημαίνει «Ἀλέξανδρος ἡγεμών ἢ Μέγας Ἀλέξανδρος».**

Ἡ ἀνάμνηση ὅμως τῆς Κρούγιας, ἡ πληροφορία τοῦ θανάτου τοῦ πατέρα του πρῶτα καί κατόπιν τῆς μητέρας του δέν τόν ἄφησαν ἡσυχο. Μέ τήν πρώτη εὐκαιρία **λιποτακεῖ** ἀπό τόν Τούρκικο Στρατό καί **ξαναπαίρνει τό χριστιανικό ὄνομα** Γεώργιος. Νυμφεύεται τήν θυγατέρα τοῦ Ἀριανίτου Ἀνδρονίκη Κομνηνή καί τό **1443 κηρύσσει τήν ἐπανάσταση** ἐναντίον τοῦ Τούρκου κατακτητοῦ. **Ἐλευθερώνει τήν Κρούγια** μέ τά 300 παλληκάρια του καί ἀμέσως εἰσέρχεται στόν Καθεδρικό Ναό της καί ψάλλει ὁ ἴδιος καί οἱ συνακόλουθοί του Δοξολογία εὐχαριστήριο πρὸς τόν Θεό. Διατάζει νά ὑψωθεῖ στά κάστρα της ὁ **δικέφαλος ἀετός** μέ φόντο πορφυρό ὡς ἔμβλημά του, πού ἦταν, τί ἄλλο παρά , ἡ πολεμική σημαία τοῦ Βυζαντίου. Συνήθιζε νά φοράει τό **ἀρχαῖο ἑλληνικό μακεδονικό κράνος μέ τό διπλό κέρατο**. Ἡ μία μάχη ἀκολουθεῖ τήν ἄλλη γιά νά κρατήσῃ ἐλεύθερη τήν Ἐπαρχία του ἀπό τούς τυρράνους. **Πεθαίνει στίς 17 Ἰανουαρίου τοῦ 1468, σέ ἡλικία 64 ἐτῶν** ἀπό πυρετό πού προκλήθηκε ἀπό ἐλονοσία. **Θάφτηκε** στό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου στό Ἀλέσσιο (ἀρχαία Λισσός). Τόν διαδέχθηκε ὁ υἱός του Ἰωάννης Καστριώτης.

ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ

Οἱ ἀγῶνες τοῦ Γεωργίου Καστριώτου ἦταν ἀγῶνες Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ ἡγέτου ἐναντίον τῶν Τούρκων γιά νά κρατήσῃ τήν Ἐπαρχία του ἐλεύθερη. Ἦταν Ἡπειρώτης Ἑλληνας, ὅπως ἀδιάψευστα διακηρύσσουν οἱ ἀκόλουθοι **Ἱστορικές Πηγές**, πού ἀποτελοῦν μνημειώδη ντοκουμέντα :

1) **Ὁ Marini Barletii, πρῶτος του Βιογράφος ἀπό τήν Σκόδρα (ἀρχές 16ου μ.Χ. αἰ.),** τόν ἀποκαλεῖ «**Ἡπειρώτη πρόγκηπα**» καί «**Ἡγεμόνα τῶν Ἡπειρωτῶν**», ἐνῶ ὀλόκληρη ἡ βιογραφία ἀναφέρεται μόνο σέ Ἡπειρώτες καί καθόλου σέ Ἄλβανούς.

2) Ἐπίσης, ὁ ἴδιος ὁ **Σκεντέρμπεης** ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν ἡγεμόνα τοῦ **Τάραντα Ἰωάννη Ἀντώνιο** καί προδίδοντας ἔτσι τήν καταγωγή καί τά ἀληθινά του αἰσθήματα, γράφει : «**οἱ προπάτορες ἡμῶν ἦσαν Ἡπειρώτες , ἐκ τῶν ὁποίων ἡγέρθη ἐκεῖνος ὁ Πύρρος τοῦ ὁποίου τήν ὀρμήν μόλις οἱ Ρωμαῖοι ἠδυνήθησαν νά ἀντικρούσουν**».

3) Παρομοίως ως απόγονος των Ήπειρωτών και όχι των Ίλλυριών αναφέρει σέ επιστολή του **πρός τόν Ίταλό Ursini τό 1460.**

4) **Άκόμη προς τόν Βασιλιά Άλφόνσον, μονάρχη τής Άραγόνος, Νεαπόλεως και Σικελίας** γράφει: «*Τῷ λαμπροτάτῳ και κραταιῷ Βασιλεῖ Άλφόνσῳ, Μονάρχη τής Άραγόνος, Νεαπόλεως και Σικελίας, Σκεντέρμπεης Πρίγκιπ τῶν Ήπειρωτῶν χαιρει ντε και εὔ πρᾶττειν*».

5) **Όμιλώντας ἐνώπιον τοῦ Πάπα Παύλου Β΄** τονίζει: «*Μετά τήν ὑποδούλωσιν τής Άσίας και τής Ἑλλάδος, μετά τήν σφαγήν τῶν ἡγεμονικῶν γόνων τής Κων/πόλεως, τής Τραπεζοῦντος... και τήν ἐρήμωσιν μεγίστου μέρους τής Μακεδονίας και τής Ήπείρου, ἀπέναντι τοῦ ἀγρίου κατακτητοῦ τοῦ ἀγωνιζομένου νά συντρίψῃ τόν σταυρόν, νά ἀνυψῶσῃ ἐπί τοῦ Καπιτωλίου τήν ἡμισέληνον και νά πληρώσῃ δούλων τόν κόσμον ὅλον ... μόνος ἐγώ ἴσταμαι μετά τῶν λειψάνων τῶν στρατιωτῶν μου και μετά τής μικρᾶς μου ἐπικρατείας...*».

6) **Ύπῆρξε κάτοχος τής Ἑλληνικῆς Παιδείας και Γλῶσσας,** ἀφοῦ ἀπό τό μετερίζι του **στέλνονταν ἔγγραφα γραμμένα στήν Ἑλληνική γλῶσσα.**

7) **Ἐπιπλέον ὁ Τοῦρκος βιογράφος τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, Ἀχμέτ Μουφίτ,** γράφει γιά τόν Καστριώτη: «*τό ἔτος 1443 δραπέτευσε ἀπό τό ὀθωμανικό στρατόπεδο τοῦ Μοραβᾶ ὁ Ἕλληνας ἡγεμόνας Καστριώτης και πῆγε στήν ἔδρα τῶν προγόνων του, τήν Κρόια*».

8)) **Ίταλικές, Ἀγγλικές και Σουηδικές ἀναφορές** θεωροῦν τόν Σκεντέρμπεη Ἕλληνα. Ἔτσι ὁ **Ίταλός A. Salvi** στήν τραγωδία του (1718) τόν ἀναφέρει ὡς Ἕλληνα (*Greco*). Ὁ **Ἀγγλος C. Randall** τό 1810 τόν ἀποκαλεῖ Ἕλληνα Ἥρωα (*Grecian Hero*) και οἱ **Σουηδοί Barrau ἀρχικά και Rudbeck ἀργότερα (1835)** θεωροῦν τόν Γ. Καστριώτη Ἕλληνα.

9) **Ἡ Ἱστορία τοῦ Γάλλου ἱστορικοῦ Παγανέλ (Paganel: Histoire de Scanderbey),** πού ἐκδόθηκε στό Παρίσι τό 1855 τόν ἀναφέρει ξεκάθαρα ὡς Ἕλληνα.

10) **Θέλετε και μιᾶ Ἀλβανική παραδοχή τής Ἑλληνικῆς Ήπειρωτικῆς καταγωγῆς τοῦ Σκεντέρμπεη ;** **Τό ἀλβανικό γραμματόσημο τοῦ 1968,** συμπληρώνοντας ἐκείνη τήν χρονιά 500 ἔτη ἀπό τόν θάνατό του, παρουσιάζει τό ἐξώφυλλο τής προαναφερθείσης Ἱστορίας τοῦ Barletii, πού ἀναγράφεται σ΄ αὐτό καθαρά, ὅτι ἦταν Ἁπειρωτής Πρίγκιπας (*Epirotarum Principis*) και ὄχι Ἀλβανός ἢ Ἂλλυριός.

11) **Ἐπομένως, ὀρθῶς ὁ Δανός Φράντς Ντέ Ζεσσέν,** στρατιωτικός ἀνταποκριτής τής ἐφημερίδος «*Le Temps*» τῶν Παρισίων, ἀμφιβάλλει γιά τήν ἀλβανική καταγωγή τοῦ Καστριώτου, τονίζοντας σέ διάλεξή του : «*Ζήτημα δέ εἶναι, ἐάν και αὐτός ὁ Σκεντέρμπεης δύναται νά θεωρηθῆ Ἀλβανός, ἀφοῦ ἦτο υἱός τοῦ Ἕλληνος μεγιστᾶνος Ἰωάννου Καστριώτου και Σερβίδος πριγκιπίσσης*». Τέλος

Ἡ Ἱστορία περὶτρανα ἀποδεικνύει ἀβίαστα τήν Ἑλληνικότητα τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Καστριώτου. Ἡ ὅποια προσπάθεια πλαστογραφίσεως και φαλκιδεύσεως τής Ἱστορίας ἔρχεται ὦρα πού φανερώνεται και ξεσκεπάζεται. Διότι, **«μεγάλη ἢ ἀλήθεια και ὑπερισχύει»** (Α΄Εσδρας 4,41).